Luis Andres Edo (1925 –2009)

Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Γράφτηκε από τον/την Stuart Christie

Γεννημένος στους στρατώνες του Caspe της Αραγωνίας, όπου ο πατέρας του Ρομάν (Roman) υπηρετούσε στην «Εθνοφρουρά» («Guardia Civil»), έζησε από το 1926 στην Βαρκελώνη. Εκεί σπούδασε αρχικά κάτω από καθολικούς καλόγηρους και καλόγριες, αλλά στην συνέχεια είχε την τύχη να γραφτεί στην «Consell del'Escola Nova Unificada» (C.E.N.U., που αποτελούσε την ιστορική συνέχεια του περίφημου «Σύγχρονου Σχολείου» του Φραντσέσκο Φερρέρ) με αποτέλεσμα από τα 11 του κιόλας χρόνια να ασπαστεί τις αναρχικές ιδέες, έχοντας μάλιστα ζήσει από κοντά την κόλαση του Ισπανικού Εμφυλίου, αλλά και τις εξαιρετικές στιγμές της λαϊκής αυτενέργειας, όπως τα γεγονότα της 19ης Ιουλίου 1936 στην Βαρκελώνη, τα οποία παρακολούθησε επάνω στα οδοφράγματα.

Σε ηλικία 14 ετών άρχισε να εργάζεται ως βοηθός εργάτης στους ισπανικούς εθνικούς σιδηροδρόμους RENFE, όπου δύο χρόνια αργότερα, το 1941 ήλθε σε επαφή με την από το 1939 τεθείσα εκτός νόμου από το φασιστικό καθεστώς αναρχοσυνδικαλιστική οργάνωση «Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας» (CNT).

Σε ηλικία 20 ετών πήρε μέρος στην παράνομη απεργία του 1945 ενάντια στο φασιστικό καθεστώς και τον επόμενο χρόνο συνελήφθη για πρώτη φορά με την κατηγορία ότι έκλεβε από την RENFE μεταφερόμενα τρόφιμα στα πλαίσια της δράσης της παράνομης CNT για «αναδιανομή αγαθών» προς αντιμετώπιση της

πείνας που μάστιζε τότε τον ισπανικό λαό. Αποφυλακίστηκε μετά από μερικούς μήνες, εργάστηκε προσωρινά σε ένα εργοστάσιο θερμομέτρων και τον Οκτώβριο του 1947 κλήθηκε να υπηρετήσει στον στρατό του Φράνκο, από όπου όμως λιποτάκτησε τον Δεκέμβριο και διέφυγε στην Γαλλία.

Το καλοκαίρι του 1952 οι γαλλικές αρχές εξαπέλυσαν διωγμό κατά των εξόριστων αναρχικών και ο Έντο, όπως και αρκετοί άλλοι, προσπάθησε να επιστρέψει κρυφά στην Ισπανία, όμως συνελήφθη τον Αύγουστο, καταδικάστηκε για λιποταξία και έμεινε στις φυλακές μέχρι τον Οκτώβριο του 1953. Ντύθηκε ξανά στρατιώτης, αλλά λιποτάκτησε ξανά στις αρχές του 1954, συνελήφθη για μία ακόμη φορά και κλείστηκε για 7 μήνες στις τρομερές στρατιωτικές φυλακές του κάστρου Φιγκουέρας (castillo de Figueras) στην Χερόνα (Gerona). Λίγο πριν ντυθεί ξανά στρατιώτης διέφυγε ξανά στην Γαλλία, όπου οργανώθηκε στις κινήσεις των εξόριστων συμπατριωτών του και ιδίως στην αντιφασιστική οργάνωση «Defensa Interior» των βετεράνων της CNT που είχαν συγκροτήσει το «Εξόριστο Ισπανικό Ελευθεριακό Κίνημα» MLE (Octavio Alberola, Garcia Oliver, Cipriano Mera, κ.ά.)

Παρέμεινε εξόριστος στην Γαλλία μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1960, εργαζόμενος προς το ζην στα σκηνικά του παρισινού θεάτρου «Alhambra Maurice Chevalier Theatre» (δίπλα στον ανδαλουσιανό ζωγράφο Rafael Aguilera, που ως μέλος της «Defensa Interior» της CNT διακινούσε όπλα προς την Ισπανία) και δρώντας ακατάπαυστα κατά του ισπανικού Φασισμού, θητεύοντας Γραμματέας της «Εργατικής Συμμαχίας» («Alianza Obrera -CNT-UGT-STV»), Γραμματέας της «Εθνικής Επιτροπής της CNT», Γενικός Γραμματέας του παρισινού παραρτήματος του αναρχικού F.I.J.L. («Federacio Iberica de Joventuts Libertaries») και εκπρόσωπος της αυτόνομης ομάδας «1η Μάη», που είχε διαδεχθεί την διαλυμένη «Defensa Interior».

Το 1965 εισήλθε ξανά στην Ισπανία, μεταφέροντας πλαστικά εκρηκτικά για την δολοφονία του δικτάτορα Φράνκο, συνελήφθη όμως μαζί με 4 ακόμα συντρόφους του, έπειτα από προδοσία, στις 25 Οκτωβρίου 1966 από την μυστική αστυνομία «Brigada Politico-Social» (BPS), παραπέμφθηκε σε δίκη με την κατηγορία ότι σχεδίαζε την απαγωγή του επικεφαλής των αμερικανικών δυνάμεων στην Ισπανία Νόρμαν Ζιλέτ (Norman Gillette) και στις 4 Ιουλίου 1967 καταδικάστηκε σε εννιάμιση χρόνια φυλάκιση. Αποφυλακίστηκε το 1972, έχοντας περάσει στις φυλακές Carabanchel της Μαδρίτης, Soria, Segovia και Jaen, σχεδόν 6 χρόνια, κατά τα οποία έγραψε το βιβλίο του «La Corriente», μια συλλογή πολιτικών δοκιμίων που εκδόθηκε πολύ αργότερα, το έτος 2002, από τις εκδόσεις «La Fundacio d'Estudis Llibertaris i Anarcolindicalistes».

Στην φυλακή αγωνίσθηκε για την δημιουργία ενός δικτύου πληροφόρησης των πολιτικών κρατουμένων αναφορικά με τις κινήσεις αλληλεγγύης στην Ισπανία και το εξωτερικό και συμμετείχε στην πρωτοβουλία «Συντονισμός Δράσης Μαχόμενων Εντύπων» («Coordinadora de Presos en Lucha», CO.P.E.L). Από την αποφυλάκισή του μέχρι τον Απρίλιο του 1974 έζησε στο Παρίσι, όμως όταν επέστρεψε στην πατρίδα του, έχοντας αφήσει στην ασφάλεια της γαλλικής πρωτεύουσας την σύζυγό του Ροζίτα και τα δύο του παιδιά Ήλιο και Βιολέτα, συνελήφθη για μία ακόμη φορά από το φασιστικό καθεστώς την Πρωτομαγιά του 1974 (με την κατηγορία της συμμετοχής σε παράνομη οργάνωση και συγκεκριμένα στα «Grupos de Accion Revolucionaria Internacional», GARI), καταδικάστηκε τον Φεβρουάριο του 1975 σε πενταετή κάθειρξη και έμεινε φυλακισμένος μέχρι το 1976, όταν χορηγήθηκε πολιτική αμνηστεία από τον βασιλιά.

Όταν αποκαταστάθηκε η Δημοκρατία, επανιδρύθηκε η CNT και διοργανώθηκε η μεγαλειώδης «συγκέντρωση του Montjuic» - «Miting de Montjuic»- στις 2 Ιουλίου 1977 (όπου στην πρώτη από το 1939 νόμιμη συγκέντρωση της οργάνωσης παρευρέθηκαν περισσότεροι από 300.000 αναρχικοί και

αναρχοσυνδικαλιστές, οι περισσότεροι των οποίων ήσαν νέοι), ο Έντο οργάνωσε προσωπικά τον Ιούλιο του 1977 το πολυήμερο φεστιβάλ «Ελευθεριακές Ημέρες» («Jornadas Libertarias»), ξόδεψε πολλή ενέργεια για την οργάνωση του καταλανικού παραρτήματος τής CNT – AIT και θήτευσε ως γενικός γραμματέας του. Παράλληλα, όντας μέλος του συνδικάτου γραφικών τεχνών («Sindicato de Artes Graficas e Informacion») της Συνομοσπονδίας, εργάσθηκε ως εκδότης της επανεκδοθείσας εφημερίδας της «Εργατική Αλληλεγγύη» («Solidaridad Obrera», «Soli», έτος ίδρυσης 1907), στα γραφεία της οποίας τον γνώρισε προσωπικά ο γράφων το καλοκαίρι του 1985.

Στα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Έντο ασχολήθηκε με την συγγραφή της Ιστορίας του προ-φρανκικού ισπανικού αναρχικού κινήματος.

Πέθανε από ανακοπή στις 14 Φεβρουαρίου 2009, σε ηλικία 83 ετών.

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ:

«La Corriente», Barcelona, 2002

«La CNT en la encrucijada. Aventuras de un heterodoxo», Barcelona, 2006

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Meltzer Albert, «I Couldn't Paint Golden Angels», Edinburgh, 1996

«Solidaridad Obrera», τεύχος 336, 15 Φεβρουαρίου 2009

**Νεκρολογία από τον Stuart Christie, 2009*

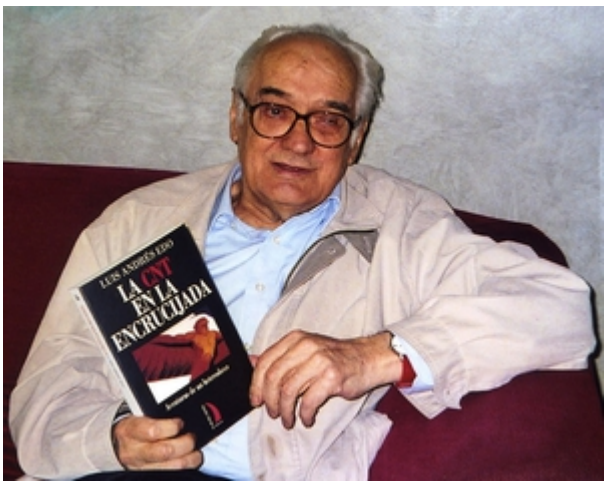

εργατική τάξη αναρχική ιστορία αναρχικό κίνημα αναρχοσυνδικαλισμός Ισπανία,